

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

Påskedag – 4. april 2021

Prekentekest: Matt. 28, 1-10

Lesetekst I: Jes 52,7-10

Lesetekst II: Rom 14,7-9

En prekentekest om det helt unike

Jesus sto opp fra de døde for aldri mer å dø. Slikt har aldri skjedd, hverken før eller senere. Men, som episteltekten indirekte understreker: Jesu oppstandelsen er forsmaken på noe som skal skje med oss. Det bekjenner vi i den apostoliske trosbekjennelsen: «legemets oppstandelse og det evige liv».

En kvinnenes dag

Matteus forteller om to kvinner. Markus- og Lukasevangeliet forutsetter at enda noen flere kvinner var aktører på denne historiens unike dag. Johannes forteller mest om Maria Magdalena og hennes særegne møte med Jesus. Evangelistene legger vekt på litt ulike personer og trekk ved det som skjedde. Kvinnene står sentralt som oppstandelsesvitner. At det er forskjell på mann / kvinne hva angår tjenesten i Guds forsamling blir ikke undergravd, men understøttes snarere av dette poenget. Påskedags-budskapet skal proklameres av kvinner og menn ut over jorden.

En rystelse og et gledesbudskap

Vaktene ved graven ble helt satt ut. Selve oppstandelsen skildres ikke, men begivenhetene omkring: Et jordskjelv signaliserte et Guds-inngrep. Engelen rullet steinen ifra graven, hans himmelske skikkelse var strålende hvit, hans budskap om at den korsfestede galileeren nå var oppreist, var helt epokegjørende. Ja, de kunne rent fysisk se stedet der han hadde ligget.

Beskjeden kvinnene fikk, gikk ut på at de skulle fortelle det de hadde sett og hørt. I det de satte av gårde ble de møtt av Jesus selv. Jesus repeterte engelens ord «Frykt ikke!», de skjønte hvem han var og kastet seg ned for å tilbe (jf. Tomas i Joh 20,28).

En avtale

Men både engelen og Jesus minner disiplene om 'møtepunkt Galilea'. Det var etter nattverdinnstiftelsen han avtalte dette med dem. Dette hadde de nok helt glemt nå. Ingen av disiplene kunne virkelig tenke seg at Jesus skulle stå opp.

Men slik peker påskedagen mot den dagen da han skulle å gi dem misjonsbefalingen. For Jesus store tema var å sprengte grensene for Israel og gå ut til folkeslagene. Den viktigste teksten om dette knyttes til et fjell i Galilea (se slutten av kapitlet, v. 16–20).

Apostlene som oppstandelsesvitner

De fleste av de tolv disiplene fikk selv møte Jesus som den oppstandne allerede påskedags kveld (Joh 20,19–23). En uke etterpå fikk tvileren Tomas, som ikke var tilstede påskedagskvelden, møte ham (Joh 28,24–29).

På påskedag er det naturlig å trekke inn apostlenes undervisning om hva denne dagen innebærer for oss som kristne.

- Den vitner om at Jesus ikke bare er et menneske, han er Guds sønn (Rom 1,3–4).
- Den vitner om at han fullførte den planen Gud hadde lagt (Joh 19,30) og fikk det bekreftet av Gud (Fil 2,7–9).
- Den vitner om at synden er sonet, døden beseiret, djevelen overvunnet, og den peker fram mot den dagen da vi skal oppstå (1 Kor 15,20).
- Samtidig gir den oss håp i møte med døden. Døden kan aldri kunne skille oss fra Guds kjærlighet i Jesus Kristus vår Herre. Vi ser fram til å være hos Herren i døden, og vi ser fram til vår påskedag (1 Kor 15).

Egil Sjaastad

esjaastad@fjellhaug.no